

Súd: Okresný súd Košice II
Spisová značka: 19C/119/2011
Identifikačné číslo súdneho spisu: 7211225259
Dátum vydania rozhodnutia: 19. 03. 2021
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Jana Koščová
ECLI: ECLI:SK:OSKE2:2021:7211225259.28

Uznesenie

Okresný súd Košice II v spore žalobcu K.. Y. H., W.. XX.X.XXXX, F. U. L. W. U., N. X, zastúpeného JUDr. Milanom Knopom, advokátom, so sídlom v Košiciach, Krmanova 1 proti žalovanej U. X. C. E. U., F. U. V., C. XX E. Ž. U. X. C. L. L., F. U. V., T. X, zastúpeného JUDr. Silviou Sovovou, advokátkou, so sídlom v Košiciach, Diamantová 10,
o vydanie bezdôvodného obohatenia, takto

rozhodol:

Zamieta sťažnosť žalovaného v 2. rade proti uzneseniu Okresného súdu Košice II zo dňa 24.6.2019, č.k. 19C/119/2011-922, ktorým bola žalovanému v 1. a 2. rade uložená povinnosť nahradiť žalobcovi trovy konania.

odôvodnenie:

1. Okresný súd Košice II (ďalej len „súd prvej inštancie“ alebo „súd“) uznesením č.k. 19C/119/2011- 861 zo dňa 11.08.2017 rozhodol v tomto znení:

Priznáva žalobcovi voči žalovanej v 1. rade právo na náhradu trov konania v plnom rozsahu.

Priznáva žalobcovi voči žalovanému v 2. rade právo na náhradu trov konania v plnom rozsahu.

2. Proti uzneseniu č.k. 19C/119/2011- 861 zo dňa 11.08.2017 podali odvolanie žalovaní v 1. a 2. rade, o ktorom rozhodol Krajský súd v Košiciach č.k. 1Co/438/2018-899 zo dňa 15.1.2019 tak, že odvolaním napadnuté uznesenie potvrdil a priznal žalobcovi proti žalovanému v 1. rade plný nárok na náhradu trov odvolacieho konania. Zároveň žalobcovi priznal proti žalovanému v 2. rade plný nárok na náhradu trov odvolacieho konania.

3. Uznesenie súdu prvej inštancie č.k. 19C/119/2011- 861 zo dňa 11.08.2017 v spojení s uznesením odvolacieho súdu č.k. 1Co/438/2018-899 zo dňa 15.1.2019 nadobudlo právoplatnosť dňa 8.2.2019.

4. Okresný súd Košice II uznesením zo dňa 24.6.2019, č.k. 19C/119/2011-922 zaviazal žalovanú v 1. rade k povinnosti nahradiť žalobcovi trovy konania spočívajúce v zaplatenom súdnom poplatku vo výške 320,71 eura, v spotrebovanom preddavku na trovy znaleckého dokazovania vo výške 81,58 eura a v trovách právneho zastúpenia vo výške 1.721,08 eura, to všetko na účet právneho zástupcu.

Žalovaného v 2. rade zaviazal k povinnosti nahradiť žalobcovi trovy konania spočívajúce v zaplatenom súdnom poplatku vo výške 110,29 eura, v spotrebovanom preddavku na trovy znaleckého dokazovania vo výške 28,06 eura a v trovách právneho zastúpenia vo výške 591,89 eura, to všetko na účet právneho zástupcu žalobcu.

5. Podaním zo dňa 17.9.2020 označeným ako „sťažnosť žalovaného v 2. rade“ žalovaný v 2. rade prostredníctvom svojej právnej zástupkyne súdu uviedol, že svojou sťažnosťou napáda II. výrok uznesenia o náhrade trov konania, nakoľko toto vyčíslenie náhrady trov konania nepovažuje za správne a zákonné. Mal za to, že žalobcovi nemala byť priznaná žiadna náhrada trov právneho zastúpenia, nakoľko pôvodne v zmysle ust. § 151 O.s.p. druhá veta, je účastník, ktorému sa prisudzuje náhrada trov

konania povinný trovy konania vyčísliť najneskôr do 3 pracovných dní od vyhlásenia tohto rozhodnutia. Žalobca si mal preto podľa žalovaného v 2. rade vyčísliť požadovanú náhradu trov konania najneskôr do 25.10.2015. Preto podľa žalovaného v 2. rade mal súd postupovať v súlade s ust. § 151 ods. 2 O.s.p. účinného v roku 2015, podľa ktorého ak účastník v lehote podľa odseku 1 trovy konania nevyčísliť, súd mu prizná náhradu trov konania vyplývajúcich zo spisu ku dňu vyhlásenia rozhodnutia s výnimkou trov právneho zastúpenia. Žalovaný v 2. rade mal za to, že ak so žalobca požadovanú náhradu trov v súlade s platným zákonom účinným dňa 25.10.2015 nevyčísliť a teda uhradenie trov právneho zastúpenia nepožadoval, náhrada trov právneho zastúpenia mu nemá byť priznaná vôbec. Žalovaný v 2. rade zároveň vzniesol námietku premlčania vo vzťahu k trovám právneho zastúpenia žalobcu. Mal za to, že sa premlčujú aj trovy konania, resp., ich náhrada rovnako ako majetkové právo v právnej teórii považované za príslušenstvo pohľadávky, pričom v zmysle ust. § 101 Občianskeho zákonníka, premlčacia doba je trojročná a plynie odo dňa, keď sa právo mohlo vykonať po prvý raz. Nakoľko bol rozsudok vyhlásený dňa 21.10.2015, pričom podľa vtedy platného a účinného zákona bol žalobca povinný vyčísliť trovy konania najneskôr do 3 pracovných dní, t.j. do 25.10.2015, pričom lehota na ich vyčíslenie začala žalobcovi plynúť dňa 26.10.2015 a uplynula dňa 25.10.2018.

Zároveň žalovaný v 2. rade uviedol, že aj keby náhrada trov konania uplatňovaná voči nemu v II. výroku uznesenia bola vyčísľovaná podľa Civilného sporového poriadku v spojenú s vyhláškou č. 655/2004 Z.z. o odmenách a náhradách advokátov za poskytovanie právnych služieb, bude potrebné preskúmať, či trovy konania vynaložené oprávnenou stranou boli vo vzťahu k predmetu sporu účelné. Najmä žalovaný v 2. rade namietal úkony označené ako :

Účasť na pojednávaní dňa 15.3.2012, ktorý bol odročený (vo výške 50,21 eur + 7,63 eur režijný paušál), ktoré bolo odročené pre pochybenie súdu a to nedoručenie predvolania na pojednávanie žalovanej v 1. rade, ako aj skutočnosť, že v rovnaký deň bol uskutočnený procesný úkon žalobcu označený ako „rozšírenie žaloby o ďalšieho žalovaného (Mesto Košice).

Účasť na pojednávaní dňa 17.5.2012 (vo výške 200,85 eur + režijný paušál), ktoré bolo odročené taktiež bez prejednania veci, nakoľko súd v uvedený deň len doručoval uznesenie o pripustení zmeny žaloby zo strany žalobcu, t.j. uvedené konania procesne zavinil žalobca svojím účelovým úkonom.

Účasť na pojednávaní dňa 4.4.2013, ktoré bolo odročené bez prejednania vo veci (vo výške 50,21 eur + 7,81 eur režijný paušál), a na ktoré sa právny zástupca žalobcu vôbec nedostavil.

Odvolaie proti rozhodnutiu, ktoré nie je rozhodnutím vo veci samej zo dňa 14.2.2018 (vo výške 100,43 eur - 1 z 200,85 eur + 9,21 eur režijný paušál). Žalobca namietal správnosť výpočtu základu, z ktorého sa počíta polovica tarifnej odmeny advokáta. Zároveň mal za to, že predmetom odvolania nebolo zaplatenie sumy 5352,90 eur + 1840,90 eur za výrok o nároku na náhradu trov konania bez konkrétneho vyčíslenia sumy náhrady trov preto nemalo byť použité ust. § 10 ods. 1 vyhl. č. 655/2004 Z.z. ale základná tarifná odmeny advokáta mala vypočítať podľa ust. § 11 ods- 1 písm. a) vyhl. č. 655/2004 Z.z., t.j. ako 1/13 výpočtového základu, t.j. mala byť zohľadnená najviac vo výške 70,85 eur, pričom táto mala byť rozdelená medzi dvoch žalovaných.

Na základe uvedených skutočností, žalovaný v 2. rade navrhol, aby súd ním napadnuté uznesenie vo vzťahu k II. výroku zrušil.

6. Podľa ust. § 124 ods. 1 C.s.p., každé podanie sa posudzuje podľa jeho obsahu.

Podľa ust. § 239 ods. 1 C.s.p., proti uzneseniu súdu prvej inštancie vydanému súdnym úradníkom, ktoré treba doručiť, je prípustná sťažnosť.

Podľa ust. § 239 ods. 2 C.s.p., sťažnosť len proti dôvodom uznesenia nie je prípustná.

Podľa ust. § 240 C.s.p., sťažnosť môže podať ten, v koho neprospech bolo uznesenie vydané.

Podľa ust. § 241 C.s.p., prokurátor môže podať sťažnosť, ak sa konanie začalo jeho žalobou alebo ak do konania vstúpil.

Podľa ust. § 242 C.s.p., lehota na podanie sťažnosti

Podľa ust. § 243 C.s.p., sťažnosť sa podáva v lehote 15 dní od doručenia uznesenia na súde, ktorý napadnuté uznesenie vydal.

Podľa ust. § 247 C.s.p., ak podá ten, kto je na to oprávnený, včas sťažnosť, nenadobúda uznesenie právoplatnosť.

Podľa ust. § 248 C.s.p., o sťažnosti rozhodne súd prvej inštancie.

Podľa ust. § 249 C.s.p., súd prvej inštancie rozhodne o sťažnosti uznesením spravidla bez nariadenia pojednávania.

Podľa ust. § 250 ods. 1 C.s.p., ak nie je sťažnosť dôvodná, súd sťažnosť zamietne.

Podľa ust. § 250 ods. 2 C.s.p., ak je sťažnosť dôvodná, súd napadnuté uznesenie zruší alebo zmení, v prípade zrušenia uznesenia je súdny úradník viazaný právnym názorom súdu.

7. Podľa ust. § 100 ods. 1 Občianskeho zákonníka, právo sa premlčí, ak sa nevykonalo v dobe v tomto zákone ustanovenej (§ 101 až 110). Na premlčanie súd prihliadne len na námietku dlžníka. Ak sa dlžník premlčania dovoľá, nemožno premlčané právo veriteľovi priznať.

Podľa ust. § 100 ods. 2 Občianskeho zákonníka, premlčujú sa všetky majetkové práva s výnimkou vlastníckeho práva. Tým nie je dotknuté ustanovenie § 105. Záložné práva sa nepremľujú skôr, než zabezpečená pohľadávka.

Podľa ust. § 100 ods. 3 Občianskeho zákonníka, nepremľujú sa takisto práva z vkladov na vkladných knižkách alebo na iných formách vkladov a bežných účtoch, pokiaľ vkladový vzťah trvá.

Podľa ust. § 110 ods. 1 Občianskeho zákonníka, ak bolo právo priznané právoplatným rozhodnutím súdu alebo iného orgánu, premlčuje sa za desať rokov odo dňa, keď sa malo podľa rozhodnutia plniť. Ak právo dlžník písomne uznal čo do dôvodu i výšky, premlčuje sa za desať rokov odo dňa, keď k uznaniu došlo; ak bola však v uznaní uvedená lehota na plnenie, plynie premlčacia doba od uplynutia tejto lehoty.

8. S prihliadnutím na námietku žalovaného, že trovy konania uplatnené žalobcom voči žalovanému v 2. rade sú premlčané mal za to, že v zmysle ust. 110 ods. 1 Občianskeho zákonníka, ak bolo právo priznané právoplatným rozhodnutím súdu alebo iného orgánu, premlčuje sa za desať rokov odo dňa, keď sa malo podľa rozhodnutia plniť. Desaťročnej premlčacej dobe teda podliehajú všetky práva a nároky obsiahnuté vo výrokoch súdneho rozhodnutia, teda aj právo na náhradu trov konania.

Preto ak bol nárok na náhradu trov konania priznaný uznesením zo dňa 11.8.2017, pričom rozhodnutie nadobudlo právoplatnosť dňa 8.2.2019 (keďže Krajský súd v Košiciach rozsudkom zo dňa 27.4.2017, č.k. 3Co/122/2016-821 potvrdil rozsudok súdu č.k. 19C/119/2011 - 743, zo dňa 21.10.2015 vo veci samej a zrušil ho vo výroku o trovách konania) , a uznesením, č.k. 19C/119/2011 -922 zo dňa 24.6.2019 bolo rozhodnuté o výške trov konania žalobcu, o premlčaní náhrady trov konania nemožno hovoriť, preto súd považoval sťažnosť žalobcu v tejto časti za nedôvodnú.

9. Podľa ust. § 262 ods. 1 Civilného sporového poriadku (ďalej len „C.s.p.“), o nároku na náhradu trov konania rozhodne aj bez návrhu súd v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí.

Podľa ust. § 262 ods. 2 C.s.p., o výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

Podľa ust. § 251 C.s.p., trovy konania sú všetky preukázané, odôvodnené a účelne vynaložené výdavky, ktoré vzniknú v konaní v súvislosti s uplatňovaním alebo bránením práva.

Podľa ust. § 255 ods. 1 C.s.p., súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci.

Podľa ust. § 470 ods. 1C.s.p., ak nie je ustanovené inak, platí tento zákon aj na konania začaté pred dňom nadobudnutia jeho účinnosti.

10. Šetrením jednotlivých úkonov v súdnom spise, súd zisťoval opodstatnenosť (účelnosť a primeranosť) vyššie uvedených úkonov právnej služby namietaných žalovaným v 2. rade a mal za to, že úkon označený ako „účasť na pojednávaní 15.3.2012“ vyplýva, že pojednávanie bolo odročené bez prejednania veci, pričom zo Zápisnice z pojednávania vyplýva, že právny zástupca žalobcu bol na pojednávaní prítomný. Nedostavili sa žalobca, ako aj žalovaný v 1. a 2. rade. Pojednávanie bolo odročené na deň 17.5.2012.

Súd mal za to, že aj napriek skutočnosti, že pojednávanie bolo odročené bez prejednania veci, pričom právny zástupca žalobcu na pojednávaní preukázateľne prítomný bol, pojednávanie zrušené nebolo, a preto sú splnené podmienky podľa ust. § 13a) ods. 4 vyhlášky MS SR č. 655/2004 Z.z. o odmenách a náhradách advokátov za poskytovanie právnych služieb na priznanie odmeny za tento úkon vo výške 1 základnej sadzby tarifnej odmeny, preto súd žalobcovi odmenu za tento úkon právnej služby priznal vo výške 50,21 eura (1/4 zo sumy 200,85 eura) + 7,41 eura (režijný paušál).

11. Vo vzťahu k úkonu označenému ako „účasť na pojednávaní dňa 17.5.2012“ súd zo Zápisnice z pojednávania zistil, že právny zástupca žalobcu bol na pojednávaní prítomný, pričom predmetom pojednávania bolo prejednanie návrhu žalobcu, ktorý žiadal o pripustenie ďalšieho účastníka do konania na strane žalovaného, ako aj o rozšírenie žaloby, ktorému bolo vyhovievané a to vyhlásením uznesenia priamo na pojednávaní. Zároveň došlo zo strany právneho zástupcu žalobcu, ako aj žalovaného k

predložení podání soudu. Pojednávání bylo odročeno na neurčito za účelem písemného vyhotovení uznesení.

Súd mal za to, že tým, že na pojednávání dňa 17.5.2012 po oboznámení s doterajšími prednesmi strán sporu, bol predložený návrh na pripustenie ďalšieho účastníka na strane žalovaného v 3. rade, ako aj rozhodnuté o tomto návrhu, čo potvrdzuje samotná zápisnica, pojednávajúce bolo otvorené a súd vo veci pojednával, preto mu prináleží odmena podľa § 13a) ods. 1 písm. e) cit. vyhlášky v plnej výške, t.j. 200,85 eur + 7,63 eur (režijný paušál).

12. Vo vzťahu k úkonu označenému ako „účasť na pojednávání dňa 4.4.2013“, súd zo Zápisnice z pojednávajúceho zistil, že právny zástupca bol na pojednávajúce prítomný, keďže je zaznamenané, že ako právny zástupca žalobcu požiadal súd, aby mu súd zaslal opis zápisnice z toho pojednávajúce na jeho mailovú adresu, aj keď na prvej strane nebolo priamo vyznačené, že zástupca sa zúčastnil pojednávajúce.

Aj z mailovej korešpondencie súdu zo dňa 11.4.2013 adresovanej právnomu zástupcovi žalobcu vyplýva, že mu je doručovaná zápisnica z pojednávajúceho zo dňa 4.4.2013 o ktorú požiadal na pojednávajúce, preto súd priznal odmenu za tento úkon vo výške 50,21 eura t.j. 1 zo sumy 200,85 eur + 7,81 eur (režijný paušál), keďže sa jednalo o pojednávajúce odročeno bez prejednávania veci.

13. Vo vzťahu k úkonu označenom ako „odvolanie proti rozhodnutiu, ktoré nie je rozhodnutím vo veci samej zo dňa 14.2.2018“ mal súd za to, že aj odmena za tento úkon právnej služby bola vypočítaná správne, nakoľko aj pri odvolaní proti takémuto rozhodnutiu, sa vychádza pri výpočte z ust. § 10 ods. 1,2 cit. vyhlášky, v zmysle ktorého sa považuje za tarifnú hodnotu výška peňažného plnenia alebo cena veci alebo práva, ktorých sa právna služba týka, určená pri začatí poskytovania právnej služby, t.j. aj keď nešlo o odvolanie vo veci samej t.j. voči predmetu konania, vydania bezdôvodného obohatenia v sume 1840,90 eur, odmena vychádza z hodnoty predmetu konania, preto nie je možné aplikovať ust. § 11 ods. 1 písm. a) cit. vyhlášky, ale ust. §10 cit. vyhlášky v spojení s ust. 13a) ods. 2 cit. vyhlášky, t.j. úkon vo výške 1 z tarifnej odmeny 200,85 eur.

14. Pri skúmaní obsahu sťažnosti žalovaného v 2. rade, ako aj namietaným skutočnosťami vo vzťahu napádaným úkonom právnej služby, súd poukázal na to že pri rozhodovaní o náhrade trov konania nemožno opomenúť skutočnosť, že trovy vynaložené účastníkom konania v spore musia byť v príčinnej súvislosti s jeho procesným postojom k predmetu konania. Preto trovy potrebné na účelné vynaloženie alebo ochranu práva sa však nemôžu posudzovať ako celok, a to aj keď má účastník nárok na náhradu trov konania, pretože mal vo veci plný úspech, každý úkon alebo každé platenie trov treba posudzovať samostatne.

15. Pokiaľ ide o skutočnosti uvádzané žalovaným v 2. rade mal súd za to, že námietky žalobcu sú nedôvodné, nakoľko úkony vykonané právnom zástupcom žalovaného v 2. rade súd vyhodnotil ako účelne vynaložené, rovnako aj ich výšku považoval za vyčíslenú v súlade s ust. § 13a) ods. 1, 2 vyhlášky MS SR č. 655/2004 Z.z. o odmenách a náhradách advokátov za poskytovanie právnych služieb.

16. Námietka žalovaného v 2.rade o nepriznaní trov konania z dôvodov hodných osobitného zreteľa (§ 257 C.s.p.) pre uzavretie dohody medzi žalobcom a žalovanou v 1.rade o vzdaní sa nároku žalobcu na náhradu trov konania je irelevantná, nakoľko ako vyplýva z vyjadrenia samotného žalovaného v 2.rade tento nebol subjektom dohody a táto sa na neho nevzťahuje, čo potvrdil aj žalobca vo vyjadrení k sťažnosti žalovaného v 2.rade.

17. Nakoľko žalovaný v 2. rade dostatočne nepreukázal objektívne dôvody na zrušenie uznesenia o povinnosti nahradiť žalobcovi trovy konania, eventuálne jeho zmenu, mal súd za to, že sťažnosť žalobcu nie je dôvodná, čím nie sú splnené zákonné podmienky na postup v zmysle ust. § 250 ods. 2 C.s.p., t.j. na zmenu alebo zrušenie uznesenia a sťažnosť ako nedôvodnú zamietol.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu odvolanie nie je prípustné v zmysle ust. § 355 ods. 2 C.s.p. v spojení s ust. § 357 C.s.p.